

Llocs, fets i gent

Maria Antònia Oliver (Manacor, 1946) es dona a conèixer com a escriptora als 23 anys amb la publicació de la novel·la *Cròniques d'un mig estiu*.

Casada el 1969 amb el també escriptor Jaume Fuster, amb qui va compartir vida i literatura, s'instal·la a Barcelona, on s'integra en els moviments literaris més avantguardistes.

Escriure es converteix per a ella en una necessitat vital. D'una banda, col·labora en la premsa escrita, treballa per a la ràdio i la televisió i fa guions de cinema. Paral·lelament escriu narrativa, dins la qual es mou en els camps i els gèneres més diversos: sagues familiars, móns mitològics, novel·la detectivesca, literatura juvenil o teatre, entre d'altres.

Cal destacar les seves novel·les *Cròniques de la molt anomenada ciutat de Montcarrà*, *Crineres de foc*, *Joana E* i *Amor de cans*. També ha traduït al català diversos autors de la literatura universal. Una greu operació i la mort el 1998 del seu company, Jaume Fuster, l'aboquen durant uns anys al silenci literari. El 2000 publica la novel·la *Tallats de lluna*.

Ha obtingut diversos guardons, entre els quals el Premi Prudenci Bertrana, el Ramon Llull del Govern de les Illes Balears i el Jaume Fuster de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC). Enguany (2016) ha estat distingida amb el 48è **Premi d'Honor de les Lletres Catalanes**, un reconeixement a la trajectòria intel·lectual atorgat per Òmnium Cultural des de l'any 1969, per la seva variada producció literària i pel seu compromís amb la llengua i el país. Oliver és la quarta dona destacada amb aquest guardó, després de Mercè Rodoreda (1980), Teresa Pàmies (2001) i Montserrat Abelló (2008).

Font: *Veus Literàries*. AELC

Trencam tòpics

Una vegada més, a continuació us oferim tres dites tòpiques (o refranys) referides als nostres municipis, perquè en parleu. Trobau que són un tòpic o que reflecteixen una realitat?

A Manacor, mel a la boca i fel al cor.

Tot el món és món, manco Montuïri que és un altre món.

Ets com els de Sineu, que veuen el gep dels altres i no veuen el seu.